

20è LABORATORI DE TESI

4 d'abril de 2017

Imatge: Meritxell Joan Rodríguez, «Intersticis», Hagia Sophia (Istanbul)

Disseny del díptic: Georgina Rabassó

Activitat vinculada al Projecte

La transmisión del pensamiento filosófico femenino (FFI2015-63828-P, MINECO/FEDER, UE)

Amb el suport de

Col·labora

Organitza

Centre de recerca ADHUC-Teoria, Gènere, Sexualitat

Seminari Filosofia i Gènere

GRC Creació i Pensament de les Dones

LABORATORI DE TESI*

Curs 2016-2017

Dimarts 4 d'abril de 2017, a les 17.00

Seminari d'Història de la Filosofia, Facultat de Filosofia,
Universitat de Barcelona. C/ Montalegre, 6, 4t pis. Barcelona

Direcció: **Rosa Rius Gatell**

Coordinació: **Georgina Rabassó**

Doctoranda: **Meritxell Joan Rodríguez**, becària FPU del
Centre de recerca ADHUC-Teoria, Gènere, Sexualitat de
la UB, i del GRC Creació i Pensament de les Dones.

Directores de tesi: **Marta Segarra Montaner** (CNRS/UB)
Mònica Rius Piniés (UB)

* Experiència d'innovació docent que consisteix en compartir
els itineraris de recerca durant el període d'elaboració de la
tesi doctoral.

Estudi de l'hibridisme inherent a les identitats, individuals i nacionals, construïdes sobre la base de desplaçaments poblacionals

Meritxell Joan Rodríguez

A partir de les anàlisis detallades que la literatura permet, la tesi vol reflexionar sobre les construccions identitàries en contextos migratoris, tot considerant la perspectiva de gènere. La recerca se centra en les figures de Najat El Hachmi i Dalila Kerchouche, les quals van créixer a Catalunya i a França, respectivament, després que les seves famílies hi migressin des del Magrib. Les seves obres, en català i francès, permeten entendre les conseqüències d'aquests desplaçaments. Els textos, com les subjectivitats de les autores, escapen de categoritzacions fixes i cospen el que significa habitar l'interstici.

La relació de les escriptores amb les societats amb què interactuen està condicionada per unes etiquetes heretades (la de «migrant», en el cas d'El Hachmi, i la de «harki», per a Kerchouche). Totes dues usen l'escriptura per entendre'n el pes en la seva identitat i per proposar-ne una revisió. A més, com a hereves d'una experiència que no van iniciar –la migració Magrib-Europa– esdevenen mediadores i testimonis, ja que recuperen una memòria que les uneix a les seves comunitats d'origen, gest que crea lligams de pertinença i que vindica un espai discursiu per a aquestes comunitats, marginades en els discursos hegemònics.